

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

19 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecători – Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de inculpatul Manoli Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2014, în cauza penală în privința lui

Manoli Andrei Leonid,

născut la 06 aprilie 1975, originar din or. Fălești, domiciliat în mun. Chișinău, or. Vatra, str. Fîntîniței 1A.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 26 decembrie 2013 - pînă la 14 februarie 2014 (instanța de fond);*
- 2. de la 11 aprilie 2014 - pînă la 05 iunie 2014 (instanța de recurs);*
- 3. de la 28 august 2014 - pînă la 19 noiembrie 2014 (instanța de recurs în anulare).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 14 februarie 2014, pronunțată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, Manoli Andrei a fost condamnat în baza art. 264¹ alin.(1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, la 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că Manoli Andrei la 16 octombrie 2013, aproximativ la ora 16⁴⁵, deținînd permis de conducere, neglijînd prevederile pct.14 lit. a) din RCR, care interzice conducătorului de vehicul să conducă vehicolul în stare de ebrietate, conducea automobilul de model „Opel Astra”, cu n/î C QX 652, deplasîndu-se prin s. Valea Perjei, r-nul Cimișlia, în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

3. Împotriva sentinței a declarat recurs procurorul care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și condamnarea lui Manoli A. conform învinuirii înaintate, cu aplicarea pedepsei complementare – privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

În motivarea recursului s-a invocat neluarea în considerație de către instanța de fond a criteriilor de individualizare a pedepsei, gradul de vinovăție a inculpatului, care grav a neglijat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere.

Totodată, prin neaplicarea pedepsei complementare obligatorii – *privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport*, recurentul consideră că instanța de judecată nu a ținut cont de scopul pedepsei penale stipulat la prevederile art. 61 alin.(2) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2014, a fost admis recursul acuzatorului de stat, casată parțial sentința contestată, în partea stabilirii pedepsei complementare, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care lui Manoli Andrei condamnat în baza art. 264¹ alin.(1) Cod penal i-a fost stabilită pedeapsa complementară – privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

În rest, sentința a fost menținută.

5. Instanța de apel a statuat că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor pe dosar, a apreciat probele cauzei din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia de vinovăție a inculpatului Manoli Andrei în săvârșirea infracțiunii incriminate, însă incorect a concluzionat necesitatea neaplicării pedepsei complementare obligatorie – privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Astfel, instanța de apel a considerat că lui Manoli A. urmează să-i fie stabilită pedeapsa complementară – *privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani*, motivând că sancțiunea art. 264¹ alin.(1) Cod penal, prevede în ambele cazuri a pedepsei principale aplicarea pedepsei complementare și prin urmare nu există temei legal ca aceasta să nu fie aplicată.

Totodată, în speță nu s-au constatat careva circumstanțe excepționale pentru a nu fi aplicat față de inculpat pedeapsa complementară obligatorie.

6. Împotriva deciziei nominalizate a declarat recurs în anulare inculpatul Manoli A. care invocând ca temei de drept prevederile art. 427 alin.(1) pct.7) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței instanței de fond.

Consideră decizia instanței de apel neîntemeiată, deoarece instanța nu a luat în considerație circumstanțele atenuante ale cauzei care permit aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal și anume:

- căința sinceră a faptei comise, care este una excepțională,
- fapta comisă se clasifică ca una ușoară,
- antecedente penale nu are,
- este caracterizat pozitiv, și
- are la întreținere doi copii minori și soția care este invalidă, iar el este unicul întreținător al familiei fiind angajat în calitate de șofer.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în baza materialelor cauzei și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Prin sentința Judecătorei Cimișlia din 14 februarie 2014, pronunțată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, Manoli Andrei a fost condamnat în baza art. 264¹ alin.(1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.79 Cod penal, la 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, prin decizia sa, din 05 iunie 2014, a admis, recursul acuzatorului de stat, casând sentința contestată în partea pedepsei complementare, pronunțând o nouă hotărâre, prin care lui Manoli Andrei condamnat în baza art. 264¹ alin.(1) Cod penal la 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, i-a fost stabilită pedeapsa complementară – *privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.*

Hotărârea nominalizată a fost contestată cu recurs de către inculpatul Manoli Andrei, care a invocat drept temei pentru recursul ordinar art. 427 pct.7) și 12) Cod de procedură penală potrivit căruia:

- instanța de apel a admis o cale de atac neprevăzută de lege sau apelul a fost introdus tardiv;
- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Manoli Andrei a fost condamnat în baza art. 264¹ alin.(1) Cod penal, pentru comiterea unei infracțiuni ușoare în circumstanțele menționate mai sus, sancțiunea căreia prevede pedeapsa principală amendă sau muncă neremunerată în folosul comunității, adică o pedeapsă nonprivativă de libertate.

În această situație, în care persoana a fost condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni ușoare, iar sancțiunea acesteia prevede în exclusivitate pedeapsa nonprivativă de libertate, sentința adoptată se contestă în instanța de apel cu recurs, însă recurentul a trecut cu vedere faptul că, conform textului deciziei instanței de recurs, cauza penală a fost examinată în procedura de recurs în condițiile art. 447-449 Cod de procedură penală (f.d.112-114) – decizia fiind irevocabilă. Respectiv, pentru hotărârile irevocabile, este prevăzută calea extraordinară de atac – *recursul în anulare* – art. 452 CPP, și nu a recursului ordinar, după cum a procedat recurentul.

Declarînd recurs în anulare, recurentul este obligat să invoce încălcările comise de către instanța a cărei hotărîri se contestă și care viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată, prevederi stipulate și în art. 455 alin.(2) pct.7) Cod de procedură penală.

Potrivit art. 455 alin.(2) pct.7) Cod de procedură penală, recursul în anulare trebuie motivat, cu indicarea obligatorie a vreunui temei concret prevăzut în art. 453 alin.(1) Cod de procedură penală, conținutul acestuia, cu argumentarea ilegalității hotărîrii atacate din punct de vedere al problemei de drept și evidențierea viciului fundamental care, în opinia recurentului, în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată.

Astfel, conform art.453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată, inclusiv cînd Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Deoarece temeiurile pentru recurs în anulare sînt expres și limitativ stipulate de lege, rezultă că motivarea recursului trebuie să se refere numai la aceasta, cu indicarea expresă a temeiurilor pe care se întemeiază.

Din textul recursului în anulare se vede că, recurentul nu a respectat aceste cerințe și n-a invocat expres nici unul din temeiurile prevăzute la art.

453 alin.(1) Cod de procedură penală, recurentul critică doar *pedeapsa complementară* stabilită de către instanța de apel, fără a motiva ilegalitatea hotărâri atacate sub aspectul cerințelor și exigențelor legii și fără a invoca vre-un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente care a afectat hotărârea atacată.

Potrivit art. 453 alin. (2) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în prezentul articol.

Cerințele obligatorii nominalizate nu au fost respectate de către recurent la declararea recursului, temei ce impune inadmisibilitatea recursului declarat deoarece acesta nu corespunde cerințelor de conținut.

8. Pentru aceste motive, în baza art. 456, 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de inculpatul Manoli Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2014, în cauza penală în privința lui *Manoli Andrei Leonid*, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute în art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 10 decembrie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Ghenadie Nicolaev